

je voz popolnoma razbil. Železniška družba je morala plačati škodo. Poklicali so inženerja družbe, ki je prejel naročilo, da mora za vsako ceno oskrbeti lokomotivo s kako svarilno napravo. Inženjer Stephens je prvi uvedel parno piščal, katero je pozabil oskrbeti s patentom. Celi svet se je oprijel piščalke na paro, a njen iznajditelj je umrl kot siromak.

Prevozni listek.

Iznajdba železniške karte se je rodila iz dejstva, ker posamezni sprevodnik pri

najboljši volji ni mogel ugotoviti, če so že vsi potniki plačali ali ne. Prve prevozne listke so začeli izdajati na Angleškem leta 1835. Danes lahko kupite na vsakem londonskem kolodvoru 6000 različnih vrst železniških kart. Saj so posebne karte za navadne potnike, za vojake, za kolesa, za pse itd.

Obe omenjeni že 100 let stari iznajdbi sta ostali velikega pomena do danes.

S hribov pod Uršljo goro. Res vse narobe na svetu. Ko se v sv. noči, na najslajši praznik miru in ljubezni, ljudje grizejo in morijo, je tu pri nas celo gad prilezel iz svojega skrivališča, da bi po zgledu ljudi koga oklal. A mu je prav pred menoj nekdo zdrobil glavo in se je še zvišal na cesti pred menoj — na praznik nedolžnih otročičev v letu Gospodovem 1935 (a zdi se mi, da Gospod mora biti sveta sedaj res žalosten, tako je pozabil, da je prinesel svetu — mir!).

Otiški vrh pri Dravogradu. Take mile zime, kakor je letošnja, že dolgo ne pomnimo. Čeprav je naše hribovje visoko, vendar nimamo snega. To je za voznike hud udarec, ker ne morejo voziti, saj si z vozarenjem zaslužijo vsakdanji kruh. Lanoka letina nam je še dobro obrodila, posebno sadjevca smo napravili dosti. Marsikateri kmet bi ga rad prodal, da bi potem lahko plačal svoje dolgove, kakor davke, zavarovalnine in drugo, pa nima nobene cene. Pomagamo si tako, da napravimo takorekoč »domačo ve-

Proti trdi stolici

čtrom in katarju v črevih je dobro sredstvo naravna 1275

Franz-Josefova

grenka voda, če se jemlje večkrat na dan.

Reg. po min. soc. pol. in nar. zdr. S-br. 15485, 25. V. 1935.

nov je zopet nov člen v verigi rušenja mednarodnih pogodb od strani Italije. Zelo težko so se tudi pregrešili Italijani zoper mednarodno pravo, ker so ob priliki svojega umika zažgali cerkev. Razen naštetega pa nadahnujejo Italijani z iztrebljenjem abesinskega prebivalstva.

Pismo padlega italijanskega oficirja.

Vojni poročevalcev Spencer Price objavlja pismo svojega prijatelja Petra, ki je bil italijanski častnik pri 3. askarskem polku. Padel je v bitki pri Abbi Addi 22. dec. Dobil je od Abesinca v prsa in treh 15 zabodljajev. Petrovo pismo se glasi: »Od včeraj smo na

Po kakih dvajsetih minutah so prilezli na vrh na Dvornikov dom. Ker so bili vsi v travniku, ni bilo nikogar doma. Marta in Tevž sta spravila očeta gor v izbo, pa sta mu morala dolgo prigovarjati, da je hotel v posteljo. Z žganjem mu je Marta krepko odrgnila noge, dala mu je požirek piti, nato pa naročila, naj počiva in, če le more, naj zaspi — potem jutri ne bo več nobenega sledu o današnji nezgodi.

Da bi se ognila starčevi zahvali, je prijazno pozdravila in naglo odšla. Spodaj jo je povabil Tevž v »hišo«. To je bila velika, lepa soba. V kotu je stala mogočna javorova miza, nad njo je visel križ, na obeh straneh pa dolgi vrsti svetih podob. Skozi pet okenc je sijalo sonce. Stara lesena ura, ki je segala skoraj od vrha do tal, je počasi tiktakala.

»Kako lepa je vaša hiša!« se je zavzela Marta. »Tako lepa naša ni.«

»A res?« se je namuznil Tevž. »Ali ti smem kaj prinesiti? Mleka in sira morda?«

»Ne, ne,« se je branila, »moram domov. Imamo krojača in ob štirih jima moram malo južino dati.«

»Škoda, da ne utegneš vsaj toliko ostati, da bi še šla na očeta gledat! Kako se ti zdijo?«

»Ali jim večkrat tako pride?«

»Že! In ponoči večkrat tožijo, da sape ne do- bijo.«

»Ali ste že kaj kakega zdravnika vprašali?«

»Da! Nekaj tednov so hodili k temu našemu

Sv. Trojica v Haložah. Božični prazniki. Južno vreme nam je napravilo med prazniki iz prijetnega, suhega saninca pristno haloško blato. Poti do cerkev so bile skrajno neprijetne, a kljub temu je bil obisk službe božje dovoljen. — Nenadni jug je napravil tudi veliko škodo. Po strmih hribov so se valile ne samo visoke plasti snega, ampak tudi plazovi zemlje. V Gruškovju na Hrvatovem posestvu je potegnilo daleč v dolino zemlje in dreves, da je zadelo edino vozno in pešpot do ceste Podlehnik—Krapina; ljudje, ki so šli v cerkev, so se morali vrniti na dom. Posebno veliko škodo je napravilo sneževje na novi cesti Sv. Trojica—Sv. Andraž. Vso nasipano zemljo na Trafelovem griču in ovinku je zaneslo v grabo. Se še ne bomo kmalu vozili z avtom po njej!

Sv. Trojica v Haložah. V bolnici v Zagrebu je bila operirana na obeh očeh gospa Vrhovnik, trgovka in gostilničarka pri cerkvi Sv. Trojica. Želimo, da se kmalu povrne zdrava. Trgovina in gostilna je zaprta, ker je tudi mož močno bolan in ne more iz postelje.

Iz Šaleške doline. Komasačjska politika JNS veljakov, pač ni mogla kogar hujše zadeti ko škalcane, katerim je bila vzeta samostojna občina samo iz političnih razlogov. Borba za zopetno samostojnost traja skoro že pol leta. Ti veljaki imajo pri nas še vedno neupravičeno večino v občinski upravi ter vztrajno zavlačujejo predloženo prošnjo za zopetno vpostavitve škalske občine in priključitev škalskega šolskega okoliša. Res so škalčani storili malo napako, ker so izpočetka pobrali samo podpise davkoplačevalcev, ter je tako bilo število volilcev prenizko. To napako pa so koj popravili, čim se doznali, da mora podpisati večina vseh volilnih upravičencev, ter predložili županu pred sejo, ki je bila sklicana v ta namen, podpisane pole večine vseh volilnih upravičencev, katerih pa niso hoteli vzeti niti v pretres ter so pomanjkljivost do skrajnosti izkoristili in tako vlogo kot nepopolno zavrnili. Za novo predložene podpisane pole volilnih upravičencev so celo overitev istih oddonili, tako, da so si škalčani morali overitev podpisanih pol izposlovati od sodišča in nato vložiti popolnoma novo vlogo na merodajno mesto. Za strahilo proti škalčanom so pofovci celo spravili na dan, da bi škalčani v slučaju osamosvojitve morali plačati Din 300.000, kar pomeni, da bi se morali škalčani odkupiti, čeprav

mlademu; toda pomagalo jim ni nič. Zdaj jih zdravi ona brezniška šintarica.«

»Ta? Ta tu ne bo kos. Jaz bi dejala: pojdi z njimi v mesto h kakemu zdravniku!«

»Ali misliš, da je tako nevarno?«

»Zdaj še ni nevarno. Ampak zanemariti take bolezni ne smejo.«

»Prav praviš. V mesto jih popeljem. Kako je hudo, kadar tako lovijo sapo, pa jim človek ne more pomagati, ko bi tako rad!«

»Da, ko bi človek mogel pomagati, ko bi mogel povsod pomagati!«

Marta je stopila k oknu in pogledala skozenj. Lep pogled je bil odtod na hribe okoli in v dolino. Tam spodaj je bila farna cerkev in šop vaških hiš, med njimi pa se je vila Bistrica.

»Kako lepo je tu! Niti vedela nisem, da je tu tako lepo,« je rekla Marta.

»Ali ti ugaja? Pri vas na Primorskem je bilo še lepše. Praviš, da niste radi v našem kraju.«

»O pač! Samo tesno je spodaj v dolini. Tu zgoraj pa je lepo.«

»Ali ne bi hotela kar tu ostati?«

Pogledala ga je, prvi hip ga ni niti prav razumela, potem pa je zardela in se spomnila, da se ji mudi:

»Iti moram. Zadnji čas je. Če me bosta morala krojača čakati, mi jih bojo oče povedali.«

niso nikoli prosili za priključitev k Velenju. Seveda, če bi na merodajnih mestih še vedno poforcev odločevali, bi ta stvar prav gladko zaspala. Ker pa bo odločujoče oblastvo upoštevalo le samo upravičene želje volilnih upravičencev, ne pa želje poforcev, da se bodo škafčanom izpolnile njihove pravične zahteve.

Ponovni naskok na najvišjo goro.

Najvišja gora na svetu Mount Everest v Himalajskem pogorju v osrednji Aziji je odbila s svojimi do 9000 m visokimi vrhi 4 raziskovalne ekspedicije. L. 1936 se bodo petič lotili omenjenega orjaka Angleži. 12 Angležev pod vodstvom Huga Rutledge, ki je že vodil enkrat brezuspešno himalajsko ekspedicijo leta

1933, se je odločilo, da pri tokratnem poskusu zmaga najvišji vrh na svetu Mount Everest. Že omenjeni vodja tokratne opreme je star 51 let in je živel po zadnji ekspediciji samotarsko na otoku Gometra ob škotski zapadni obali. Drugi Everestov veteran, ki pojde tokrat na najvišjo goro, je F. I. Smyth. Ta se je udeležil četrte himalajske ekspedicije in je zmagal leta 1933 doslej od hribolazcev najvišjo višino 8565 m. Tretji član himalajskega pohoda P. Wyn Harris je že bil štirikrat pri himalajski ekspediciji.

Prvič so poskušali splezati na Mount Everest leta 1921, drugič leta 1922. Leta 1924 je manjkalo Angležema Leigh-Malloru in E. Irvinu do vrha samo še 300 m. Nista prišla na cilj, nikdo ju ni več videl. Zadnjo ekspedicijo leta 1933 so morali prekiniti radi preslabega vremena.

Odprta noč in dan so groba vrata.

Sv. Anton v Slov. gor. Naša župnija ne pomni tako žalostnega dogodka, kakoršnega smo doživeli za praznike. Dve dobri sosedji, dve vzgledni članici iz naše ženske Marijine družbe sta obenem ležali na mrtvaškem odru v občini Stanetinci. Prvo smo spremljali k večnemu počitku 43 letno Ottiljo Korpar. Bila je dobra žena svojemu možu in skrbna mati štirim nedoraslim otrocičem. Ko so se po vseh katoliških cerkvah razlegale vesele božične pesmice, je v obče znani hiši Vrščevci odmeval jok in stok, ko so pogrebi devall v krsto vzorno ženo, blago mater in skrbno gospodinjico Franciško, po domače Mihečevo Franco. Neumorna in delavna je bila celo svoje življenje, zlasti ob času vojne, ko je bila sama z majhnimi otroki in s starim očetom. V njeni hiši se je vedno rado molilo, mnogokrat veselo prepevalo, zato pa je bil tako veličasten njen pogreb. Udeležila se ga je ogromna množica domačinov in sosedov, posebno pa ženska Mar. družba s črno zagrnjeno zastavo. Ob ganljivih besedah pred. g. župnika ni bilo

suho nobeno oko. Zapustila je žalujočega moža, sina in hčerko, nečakinjo in sorodnike in naj v miru počiva!

Sv. Bolfenk v Slov. gor. V visoki starosti 86 let nas je zapustil bivši posestnik in prevzítar Jožef Krajnc iz Sovjaka. Pogreb rajnega se je vršil na štefanovo 26. decembra. Pred tremi leti mu je umrl njegov sin. Zadnja tri leta je preživel pri svoji dobri snahi. Zapušča žalujoče hčere, snaho in vnuke. Bog mu daj večni mir in pokoj. Vrli Krajncevi rodbini naše iskreno sožalje!

Dolena. Nenadoma je umrl mladenič M. Štruel iz Dolene, star komaj 15 let. Na Janzevo je bil še pri sv. maši pri Sv. Duhu, v soboto je že delal družbo nedolžnim otrocičem.

Sv. Trojica v Halozah. December je letos nevaren posebno nadušljivim ljudem. Na god prvih starišev Adama in Eve so pripeljali na pokopališče kočarja iz Gruškovja, Simona Podgoršek. Radi snežnih ovir so ga mogli spraviti šele četrty dan. — Na Božič, ko je darovanje za

Niti pozdravila ni. Do vrat je šel za njo. Tam se je še obrnila in potihoma rekla:

»Rada bi vedela, kako bo očetu kaj jutri.«

»Ali ti naj pridem povedat?«

»Ni treba! Saj pridem jutri spet rože nabirat. Bom že kaj izvedela.«

Po teh besedah je odhitela kakor srna. Gledal je za njo, dokler mu je ni breg zakril.

II.

Druga dopoldne je prišel gospod kaplan na Dvornika gledat. Toda stari je sedel že pred hišo in vlekel iz svoje pipice. Videti je bilo, da mu je boljše, in če bi mu sin ne bil tako branil, bi bil že pri kakem delu.

Duhovnik se je nekaj časa pogovarjal s starim kmetom, potem se je poslovil. Tevž ga je spremil po sadovnjaku dol.

»Tevž,« je začel živahni gospod, ki je bil morda eno ali dve leti starejši od Tevža, »včeraj so prišle nagrade za strelsko tekmo o šentjakobljem. Sijajno, ti rečem! Pravzaprav bi moral z menoj, da jih vidiš.«

»Kaj pa mislite, danes na navaden delavnik! V nedeljo pridem. Kdaj vam je najbolj prav?«

»Kadar je, samo pred pridigo ne. Kaj pa bo z

Miklovo Zalo? S šentlovrenškim kaplanom sva se menila, da bi šli tja gostovat.«

»Ne vem. Časa nimam.«

»Menda se ne boš v smuk spustil? Take sile ti vendar ni; kaj?«

»Gospod — gospod kaplan! Nekaj — posebnega — bi rad z vami govoril; toda smejali se mi boste.«

»Če je kaj pametnega, zakaj bi se smejal? Da pa Tevž ne bo kozlov uganjal, bi dejal. Torej le kar povej!«

»Vete — vete — oženiti se mislim.«

»Hahaha! To je zares nekaj posebnega. Ali ti je ponoči prišlo na misel?«

»Ne. Že dalj časa imam to v mislih in oče me tudi nagovarja jo.«

»Res, treba vam je gospodinje in nihče se ne bo čudil, če malo pohitiš. Ali že imaš nevesto?«

»Nevesto? Nak, nimam je še. Na piki pa jo že imam; če bi jo le dobil!«

»Dvornikov Tevž dobi vsako. Katero pa misliš?«

»Zvonikovo starejšo.«

»Marto? Dobro si izbral. Oče mi je pravil, da je bila včeraj tu. Ali si kaj govoril z njo?«

»O tem niti besedice. Včeraj bi se tudi ne bilo spodobilo — in upam si tudi ne prav...«

Cirilova knjigarna

v Mariboru

priporoča gg. duhovnikom novosti:

Dr. Haibach: Neue Exhorten für Haupt- (Bürger-) und Mittelschulen, kart. Din 44.—

Dr. Schwierholz: Von Fest zu Fest durch das Kirchenjahr, Festpredigten für Kinder, kart. Din 37.80

Dillersberger: Der neue Gott, ein biblisch - theologischer Versuch über den Epheserbrief, kart. Din 63.—

Wirtz: Paulus im Umbruch der Zeit, kart. Din 60.—

Engel: Im Umbruch der Zeit, Kurzpredigten für die Sonn- und Feiertage des Kirchenjahres, kart. Din 70.—

Pfiegler: Der Religionsunterricht, I. Die Theologie der religiösen Bildung, kart. Din 96.—

Pfiegler: Der Religionsunterricht, II. Die Psychologie der religiösen Bildung, kart. Din 96.—

Pfiegler: Geister, die um Christus ringen, vez. Din 88.—

uboge in se deli ubogim podpora, je bila pokopana občinska uboga, vinčarka Roza Petrovič, stara 80 let. Dočakala je visoko starost, daravno je bila lačna dnevno 24 ur. Bila je delavna in priljubljena vdova.

Polskava-Sele. Smrt si je izbrala o božičnih praznikih posebno našo tiho vas za svoj cilj. Na štefanovo je na potu v cerkev k sv. maši nena-

fronti in zadeva dobiva prav resno lice. Absinci so dobro oboroženi. Mislim, da se duce (Mussolini) ni pustil dobro poučiti, predno nas je poslal semkaj. Ne zamerim mu tega. Če bom padel, ne žalujte dolgo za menoj, ker sem storil samo svojo dolžnost. Ravno kar je udarila 30 m pred menoj granata. Priletela je od zadaj, naši zopet prekratko streljajo. Svinjarija! Strašno vroče je tukaj. Najbrž se bomo umaknili za Božič v Adun. Zmaga! Vaš Peter.«

Italijani so predali v zasedenem ozemlju prometu dosedaj 500 kilometrov novih cest in potov.

(Dalje sledi)

doma zaustavila življenjsko pot pridni gospodinja Tončka Brumec po domače Koprivnikovi iz sel. Zadela jo je kap. Rajna je bila stara šele 43 let, izdihnila je po preteku par ur svojo blago dušo. Bila je vzgled dobre krščanske žene in skrbne matere, ki zapušta tri nepreskrbljene otroke in težko prizadetega moža. Ta se je vračal iz težke železničarske službe domov in nalezl na žalostno snidenje, ko je našel svojo pred dnevom še zdravo ženo v zadnjih zdihljajih. Pogreb rajne se je vršil ob veliki udeležbi župljanov dne 28. decembra. Pred hišo žalosti se je poslovil od rajne domačin Franc Koban, ob odprtem grobu pa domači g. župnik. Počivaj v miru, draga Tončka! Užalošeni hiši Brumcevi, kamor zahaja naš prijatelj »Slov. Gospodar«, iskreno sožalje!

Razbor pri Slovenjgradcu. Dež in sneg pred božičem sta kopala jamo mrličem; prav zadnji teden smo imeli kar pet mrličev. Med temi smo v lepem sprevedu naših malčkov pod vodstvom g. žolskega upravitelja in g. župnika spremili od Peččarjeve hiše na pokopališče 14letno odlično in pridno učenko Kristlao Rebernik. Ni še cerkovnik spustil vrvi od zvonov, že je moral zopet potegniti, ker je mirno v Gospodu zaspal naš predobri hišni oče, dolgoletni občinski odbornik in do svoje smrti cerkovni ključar Marko Praprotnik, p. d. Ladinek. Na božično biljo popoldan smo ga

spremili k večnemu počitku. V ganljivih besedah se je poslovil od njega domači g. župnik, 62 let star zapušta ženo ter sedem otrok, štiri še nepreskrbljene. Vseh umrlih v preteklem letu smo imeli 21.

Podgorje. Pri nas je lani umrlo osem ljudi. Med njimi je bil najstarejši moški 81 letni Knap Jurij, pridni gospodar in dolgoletni cerkovni ključar, najstarejša ženska pa 84letna Jevšnik Marija. Po večletni bolezni se je preselila v večnost Zupanc Terezija, kmečka hči. Voljno in vdano je prenašala svoje trpljenje. Pred božičnimi prazniki smo pa spremljali k zadnjemu počitku Anželek Frančiško, dobro in skrbno mater, staro 43 let, iz Razbora, in Sušec Franca iz Vuhreda. 25 let je vestno in pridno služil svojemu gospodarju. N. p. v. m.

Prihova pri Konjicah. V Maribor v bolnišnico je šel umret tukajšnji bivši lovec graščine Windischgrätzove, g. Ivan Bečan, Sorodniki pa so ga prepeljali na dom in je bil tu pokopan na našem pokopališču na Štefanovo po pozni maši. Zbralo se je izredno veliko ljudi pri pogrebu, zlasti lovec, njegovih prijateljev. Lepo je bilo videti, ko je jemal slovo od pokojnega lovski načelnik iz Oplotnice in ko so lovci nametali zelenih vejic v odprti grob. Zapušta še živega očeta, ki je še v službi kot lovec, mlado vdovo in hčerko. Naj počiva v miru!

Režijo je vodil visokošolec Kolarič. Dekletom in režiserju čestitajo gledalci in žele še novih uspehov.

Št. Ilj pri Velenju. Prosvetno društvo priredi v nedeljo, 12. januarja ob treh popoldan ganljivo izseljensko igro »Za srečo v nesrečo«. Prijatelji, pridite, nikomur ne bo žal Društvena dvorana bo zaka!

DRUŠTVENE VESTI

Spuhlja pri Ptuj. Na Štefanovo je priredilo kmetijsko bralno društvo predstavo »Na krivih potih«. Igrala so sama dekleta in prav dobro.

Vojna v vzhodni Afriki.

Italijani so si nakopali ogorčenje celega sveta.

Vojno z Abesinijo je skušal Mussolini opravičiti pred svetom z izgovorom, da so Abesinci divjaki in jim bodo prinesli Italijani civilizacijo. Kako zgleda italijanska »civilizacija« v Abesiniji, sedaj vidi in se zgraža nad njo celi svet. Italijani so tepeni, kjerkoli se pokažejo. Neprestani porazi Mussolinija nepopisno grizejo in radi tega se skuša znošiti nad Abesinci s pomočjo bombnih letel. V zadnjem času italijanski letalci neusmiljeno bombardirajo in uničujejo vsako večjo abesinsko naselbino, dobro vedo, da jim Abesinci zaenkrat v zraku še ne morejo doživeti, ker so njihova bojna letala šele na poti.

Italijanski piloti so doslej pogazili že vse mednarodne pogodbe in jim ni sveta niti zastava Rdečega križa, kar so že parkrat na prav barbarski način dokazali.

Najnovejša poročila iz Addis Abebe od 31. decembra pravi, da so Lahii uničili z zračnimi bombami za Abesince delujočo bolnico švedskega Rdečega križa v Dolo ob meji abesinske pokrajine Ogaden in italijanske Somalije na južnem bojišču. Smrtna žrtev bombardiranja z zastavami Rdečega križa označene bolnišnice v Dolo je postalo 30 Abesincev. Ranjenih je 50 in med temi šef bolnice šved dr. Hylander in njegov pomočnik. Italijanski letalci niso samo metali bomb, ampak so obstreljevali bolniške šotore tudi s strojnimi.

Nad tako laško »civilizacijo« se upravičeno zgraža celi svet in želi, da bi Abesinci pošteno obračunali z italijanskimi kulturpomočmi.

Smrt enega in izpoved drugega ranjenega zdravnika.

Od italijanskih letalcev pri Dolu ranjeni švedski zdravnik dr. Lundström je podlegel poškodb. Drugi ranjeni švedski zdravnik dr. Hylander se je vrnil v Addis Abebo, kjer je podal o divjaškem bombardiranju švedske bolnice pri Dolu obširno izjavo. Med drugim pravi šved, da so krožila italijanska letala že pred bombardiranjem nad šotori švedske bolnice in so jih obstreljevala iz strojne. Z bombami so prišli nad bolnico Italijani pozneje in so jih vrgli najmanj 200. Istočasno, ko so usodopolno eksplodirale bombe, so se spustila nekatera italijanska letala prav nizko in so kosila po šotirih švedskega Rdečega križa iz strojnih pušk. Šotore z ranjenci je zadelo najmanj 400 krogel iz strojne.

Nadaljna bombardiranja in strupeni plini.

Abesinska vlada je izdala uradno poročilo, v katerem trdi, da so zmetala italijanska letala na pokrajino krog mesta Makale na severu nad 10.000 bomb. Italijani se poslužujejo tudi bomb s strupenimi plini. V poslednjih dveh tednih so pripeljale italijanske ladje v Eritrejo 53 ton strupenih plinov.

Angleži javljajo, da so bombardirali Italijani na jugu pri Dagaburju bolnico egiptiskega Rdečega križa in mesto Harar, kjer se nahaja glavni stan južne abesinske vojske.

Deževje.

Na abesinskem bojišču na severu in na jugu je nastopila takozvana mala deževna doba,

ki ovirna zadnje čase na obeh straneh take večje bojne pohode in napade. Deževje izrabljajo Italijani za bombardiranje iz zraka, da bi s tem prikrili svoje velike poraze na severu. Kakor hitro se bo vreme zboljšalo, bodo pričeli Abesinci z večjimi prodorji tudi na jugu.

Obupen položaj italijanske armade.

Maršal Badoglio je sporočil Mussoliniju, da niti misliti ni na kako uspešno ofenzivo, ako mu ne pošlje iz domovine povsem nove armade 150.000 mož. Če maršal ne bo dobil pomoči, se bo moral umakniti iz vseh dosedanjih postojank.

Italija ima dosežaj v vzhodni Afriki poleg divizij afriških askarov 260.000 mož. Od teh je bilo prepeljanih v domovino 35.000 ranjenih in bolnih. Okrog 20.000 ranjencev in bolnikov je po raznih bolnicah v Eritreji in Somaliji. Ena divizija je bila odposlana iz vzhodne Afrike v Libijo na severu Afrike. Maršal Badoglio razpolaga z 200.000 evropskimi vojaki in šteje njegova armada z domačini askari 260.000 mož. Ta armada je bila že večkrat občutno poražena in ni pričakovati od nje nobenih uspehov. Tudi italijanski letalski napadi niso prinesli pričakovanih uspehov, ampak so ravno nasprotno izzvali po celem svetu ogorčenje in obsodbo!

Abesinci Italijane daleč nadkriljujejo glede števila in so se že v uporabi modernega orožja tako izvežbali, da prav nič ne zaostajajo za evropskim vojaštvom. Največje upanje za bodočnost pa dajejo Abesincem dosedanje zmage na vseh frontah.

Položaj italijanske armade v vzhodni Afriki je obupen.

Peter Rešetar rešetari.

Vsi so prihajali, njega ni blo... Čakali smo v Mariboru gospoda exbana, gospoda exministra, gospoda voditelja slovenskega naroda. Pa vsi so prihajali, njega ni blo... Ni čuda, da je sam gospod Novačan bil slabe volje in je razsajal po mariborskih ulicah, da je policija postala pozorna na njega. Zdaj ni prijetno hoditi med narod, ki se nič več ne zbere, če sliši, da bi naj prišel ta in ta.

Fronte ne bo! V Celju so sklenili, da bodo fronto ustanovili, pa so se celo generali razgubili, kje bi naj še moštvo dobili! Tak »pokret« se nam res smili!

Fronta je! O neki drugi fronti pa so govorili, da je ne bo, to je o »Delavski fronti«, pa je vendarle izšla za novo leto, ker tudi preje ni imela v načrtu iziti. Ta fronta pa ima mnogo moštva, ki samo določa in zbira svoje vodje in ko bo pripravila